

การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชน
ในภาคตะวันออก
FINANCIAL PLANNING FOR RETIREMENT AGE
OF PRIVATE COMPANY EMPLOYEES IN THE EASTERN REGION

ชญาดา วันสว่าง

สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ

Chayada Wansawang

E-mail: tang_w@live.com

Faculty of Business Administration Program in Finance and Banking,
Ramkhamhaeng University
Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก 2) เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร 3) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านคุณลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล และปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก จำนวน 400 คน โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ t-test สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และหากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD และใช้สถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกที่มี เพศ ช่วงอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่างกัน ทำให้มีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกไม่ต่างกัน และพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกที่มีหนี้สินเฉลี่ยต่างกัน ค่าใช้จ่ายต่างกัน ทำให้มีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกต่างกัน นอกจากนี้ปัจจัยด้านคุณลักษณะเฉพาะส่วนบุคคลด้านการยอมรับความเสี่ยง ด้านเศรษฐกิจ/ภาวะเศรษฐกิจ และด้านความรู้ความเข้าใจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ ของพนักงาน

บริษัทเอกชนในภาคตะวันออก และปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านการรับรู้ข่าวสาร และด้านประกอบพิธีฌาปนกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก

คำสำคัญ : การวางแผนทางการเงิน; วัยเกษียณ

ABSTRACT

The proposes of this research were: 1) to study financial planning for retirement age of private company employees in the Eastern Region, 2) to study financial planning for retirement age of private company employees in the Eastern Region; classified by demographic factors, and 3) to study the factors of individual character traits and influencing the retirement age financial planning of private company employees in the Eastern region. The sampling group was used in this research was 400 employees in the Eastern Region and using a questionnaire as a survey tool for collecting data. Then the collected data were analyzed in term of frequency, percentage, mean and standard deviation. Moreover, hypothesis was tested with t-test and one-way ANOVA statistics. Besides, if the differences were found, they would be analyzed in pair by LSD method and multiple regression.

Results of the hypothesis test found that difference of gender, age range, status, education level and incomes was not affecting the financial planning for retirement age of private company employees in the Eastern Region. However, differences of average liabilities and expend cost. This resulted in different financial planning for retirement age of private company employees in the Eastern Region. Factors personal characteristics, risk-tolerance, Economic / economic conditions and cognitive aspects Influence financial planning for the retirement age of private company employees in the Eastern Region. And motivation factors Information perception and cremation ceremony Influence financial planning for the retirement age of private company employees in the Eastern Region.

Keyword : financial planning; retirement age

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากรที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว อันเป็นผลมาจากการพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการแพทย์ ทำให้ประชากรมีอายุที่ยืนยาว และผลสืบเนื่องมาจากนโยบายคุมกำเนิดเพื่อลดอัตราการเกิดเมื่อหลายปีก่อน บวกกับสังคมปัจจุบันคนไม่ต้องการมีบุตร เนื่องจากปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ปัญหาสังคม การหย่าร้าง

ปัญหาอาชญากรรมต่างๆ และทัศนคติค่านิยมเรื่องการแต่งงานที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้หญิงมีการศึกษาสูงขึ้น ใช้เวลากับการศึกษานานขึ้น มีโอกาสทำงานนอกบ้านมากขึ้น ทำให้แต่งงานช้าลงและบางคู่ไม่ต้องการมีบุตร บางส่วนเลือกที่จะเป็นโสด ทำให้อัตราการเกิดลดลงอย่างต่อเนื่อง เป็นผลทำให้สัดส่วนประชากรสูงอายุของไทยเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เมื่อพิจารณาถึงสิทธิการรักษาของผู้สูงอายุหรือสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลในปัจจุบัน พบว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลหลัก มีเพียงร้อยละ 0.8 เท่านั้นที่ไม่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล สำหรับสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลหลักของผู้สูงอายุส่วนใหญ่ เป็นสวัสดิการจากรัฐ คือ ประกันสุขภาพถ้วนหน้า (บัตรทอง) รองลงมา คือ ข้าราชการหรือข้าราชการบำนาญ ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน รัฐวิสาหกิจ และอื่นๆ ลักษณะการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุพิจารณาจากการที่ผู้สูงอายุอาศัยอยู่ร่วมกับสมาชิกอื่นๆ ในครอบครัว พบว่าสัดส่วนของผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียวตามลำพังในครัวเรือนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยปี 2537 มีผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียวร้อยละ 3.6 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 6.3, 7.7, 8.6 และ 8.7 ในปี 2545 2550 2554 และ 2557 ตามลำดับ ผลสำรวจปี 2560 มีผู้สูงอายุอยู่คนเดียวตามลำพังในครัวเรือนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 10.8 (ภุชพงศ์ โนดโรสง, 2561) ในอนาคตประเทศไทยจะต้องใช้งบประมาณด้านสวัสดิการและสังคมที่สูงมาก จากการที่ต้องดูแลผู้สูงอายุที่ไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ ดังนั้น การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุจึงเป็นเรื่องสำคัญ และควรจะต้องได้รับความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน ชุมชน และประเทศ ที่ต้องตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ สนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีงานทำมากขึ้น สนับสนุนด้านการวางแผนการออม การใช้ชีวิตในบั้นปลาย ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนสามารถพึ่งพาตนเองได้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจเรื่อง การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชน ในภาคตะวันออก ซึ่งจะเป็นการศึกษาวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชน ในภาคตะวันออก จำแนกตาม เพศ ช่วงอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ หนี้สินเฉลี่ย และค่าใช้จ่าย เพื่อแสดงให้เห็นว่าการจำแนกตามปัจจัยต่างๆ มีความแตกต่างกันหรือไม่ และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก เพื่อแสดงให้เห็นว่าปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชน ในภาคตะวันออก

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชน
ในภาคตะวันออก
2. เพื่อศึกษาวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชน
ในภาคตะวันออก จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร
3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านคุณลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล และ ปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการ
วางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก

ขอบเขตงานวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร การวิจัยในครั้งนี้ได้เลือกกลุ่มพนักงานบริษัทเอกชนที่ทำงานในภาคตะวันออก ที่มีความหลากหลายทั้งทางด้านความคิดและทัศนคติ ซึ่งจากความแตกต่างกันในด้านต่างๆ ทำให้มีความเหมาะสมในการศึกษาวิจัย

2. ขอบเขตของกลุ่มตัวอย่าง การเลือกกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้เลือกแบบไม่อาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวกจากกลุ่มพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกที่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ ที่ไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางของทาโร ยามาเน่ YAMANE (กัลยา,2550) โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ 0.05 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นที่ 95% พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 400 ตัวอย่าง

3. ขอบเขตของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชน ในภาคตะวันออก

4. ขอบเขตด้านเนื้อหาและประเด็นการศึกษา เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชน ในภาคตะวันออก ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระ

ปัจจัยด้านประชากร ประกอบด้วย เพศ ช่วงอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ หนี้สินเฉลี่ย ค่าใช้จ่าย

ปัจจัยด้านคุณลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล ประกอบด้วย ด้านการยอมรับความเสี่ยง ด้านความคาดหวังต่ออัตราผลตอบแทน ด้านทัศนคติ/ความเชื่อ ด้านเศรษฐกิจ/ภาวะเศรษฐกิจ ด้านความรู้ความเข้าใจ

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ประกอบด้วย ด้านความมั่นคงในวัยสูงอายุ ด้านการรับรู้ข่าวสาร ด้านความต้องการเก็บไว้ให้บุตรหลาน ด้านความต้องการประกอบพิธีฌาปนกิจ

ตัวแปรตาม

การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก
ด้านการลงทุน และด้านการออม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชน ในภาคตะวันออก จำแนกตาม เพศ ช่วงอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ หนี้สินเฉลี่ย และค่าใช้จ่าย

2. เพื่อทราบปัจจัยด้านคุณลักษณะเฉพาะส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก

3. เพื่อทราบปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ ของพนักงาน บริษัทเอกชนในภาคตะวันออก

ทบทวนวรรณกรรม

Hallman & Rosenbloom (2000) อ้างถึงใน ศรีติ กิตติมหาชัย(2560) ได้กล่าวไว้ว่าการวางแผนการเงินนั้น คือการกำหนดเงินรวมที่สอดคล้องและนำไปปฏิบัติเพื่อให้ไปถึงจุดหมายทางการเงินของแต่ละคน ใจความของสาระสำคัญนี้คือการกำหนดการวางแผนการเงินให้สอดคล้องกับการเงินของบุคคลและอยู่ในพื้นฐานของเป้าหมายของบุคคลนั้นๆ ส่วนใหญ่จะใช้เครื่องมือทางการเงินก่อนที่มีสำเร็จลุล่วงไปถึงเป้าหมายของการเงินทั้งหมด เช่น การซื้อประกันต่างๆ เงินปันผลจากหุ้น หรือการลงทุน สิ่งเหล่านี้จำเป็นสำหรับการวางแผนการเงินอย่างมาก

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้แยกการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ ออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

ด้านการลงทุน

สุนทรี่ จึงประเสริฐกุล(2552) อ้างถึงใน ผัสย์ศุภา หลงทอง(2561) ได้อธิบาย การลงทุน (Investment) ว่าหมายถึง การซื้ออสังหาริมทรัพย์ หลักทรัพย์ของบุคคล หรือสถาบันการเงิน ซึ่งให้ผลตอบแทนเป็นสัดส่วนกับความเสี่ยงตลอดเวลาอันยาวนานประมาณ 10 ปี แต่อย่างต่ำไม่เกิน 3 ปี การลงทุนแบ่งออกเป็นประเภท ใหญ่ๆ ได้ 3 ประเภท

1) การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment) เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับการซื้อสินค้าประเภทคงทนถาวร เช่น รถยนต์ รวมทั้งการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ (Real Estate Investment) การลงทุนในลักษณะนี้ไม่ได้หวังกำไรในรูปตัวเงิน แต่หวังความพอใจในการใช้ทรัพยากรเหล่านั้น การซื้อทองคำเพื่อเป็นเครื่องประดับเป็นการลงทุนเพื่อการบริโภคอย่างหนึ่งของผู้บริโภค เงินที่จ่ายเป็นเงินที่ได้จากการออม การซื้อทองคำเพื่อเป็นเครื่องประดับให้ความพอใจแก่เจ้าของแล้ว ในกรณีที่ทองคำมีมูลค่าสูงขึ้นหากขายได้ ถือได้ว่าเป็นเพียงผลพลอยได้

2) การลงทุนในธุรกิจ (Business or Economic Investment) หมายถึง การซื้อสินทรัพย์เพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่ารายได้ที่ได้นี้จะเพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุนได้แก่ การลงทุนในสินค้าประเภททุน เครื่องจักร โรงงาน เพื่อผลิตสินค้า และบริการ เพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค การลงทุนลักษณะนี้มุ่งหวังกำไรจากการลงทุน กำไรจะเป็นตัวดึงดูดผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุน การลงทุนตามความหมายนี้เป็นการนำเงินออม (Saving) หรือ เงินที่สะสมไว้ (Accumulated Fund) หรือกู้ยืมเงินจากธนาคาร (Bank Credit) มาลงทุนเพื่อจัดสร้างหรือจัดหาสินค้าประกอบด้วย เครื่องจักรและสินทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ การลงทุนในที่ดิน อาคารสิ่งปลูกสร้างเพื่อนำมาใช้ผลิตสินค้า และบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

3) การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment) การลงทุนตามความหมายทางการเงินหรือการลงทุนในหลักทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตรหุ้นกู้ หุ้น

ทุน ตราสาร เป็นต้น การลงทุนในลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อมที่แตกต่างจากการลงทุนทางธุรกิจ ผู้ที่มีเงินแม้เมื่อไม่ต้องการเป็นผู้ประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากมีความเสี่ยงหรือผู้ออมยังมีเงินไม่มากพอ ผู้ลงทุนนำเงินที่ออมได้ไปซื้อหลักทรัพย์ลงทุนโดยให้ผลตอบแทนในรูปแบบของอัตราดอกเบี้ยหรือเงินปันผล (Yield) และส่วนต่างราคา (Capital Gain) ซึ่งมากหรือน้อยจะขึ้นอยู่กับความเสี่ยงของหลักทรัพย์ที่ลงทุน

ด้านการออม

ปรารภนา หลีกภัย (2551)อ้างถึงใน สุชาติา สะวะพรม(2558) ได้กล่าวว่า การออม คือ การเก็บสะสมเงินทีละเล็กทีละน้อยให้พอกพูนขึ้นเมื่อเวลาผ่านไปโดยมีวัตถุประสงค์เป็นการสะสมเงินเพื่อให้พอกพูนในระยะสั้นเพื่อไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉินโดยมีวิธีการสะสมเงินฝากธนาคารและบริษัทเงินทุน ซึ่งการออมมีความเสี่ยงต่ำ มีสภาพคล่องสูงและมีผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ย ลักษณะการออมสามารถจำแนกได้หลายประเภท โดยแต่ละประเภทนั้นจะมีข้อกำหนดหรือเงื่อนไขที่แตกต่างกันไป ลักษณะการออมจึงมีหลากหลายลักษณะในการออม เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ ลักษณะการออมเงินจึงมีหลากหลายพรรณนะ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรี้(2548) อ้างถึงใน สุชาติา สะวะพรม(2558) กล่าวถึงลักษณะการออมเงินไว้ว่าลักษณะของการออมเงินจึงมีการออมอยู่ 3 ลักษณะคือ

1. การออมเงินกับสถาบันการเงิน ซึ่งรวมถึงธนาคารพาณิชย์ ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ และบริษัทประกันชีวิตเฉพาะประเภทเงินสำรองประกันภัย ในระยะที่ผ่านมาประชาชนและสถาบันไม่แสวงหากำไรฝากออมเป็นส่วนใหญ่ โดยประชาชนนิยมนำเงินไปฝากธนาคารพาณิชย์มากที่สุด รองลงไปคือ การฝากเงินไว้กับธนาคารออมสินและการซื้อสลากออมสิน

2. การออมกับธุรกิจประกันชีวิตและประกันภัย การประกันชีวิตถือเป็นการออมกึ่งบังคับที่จะช่วยคุ้มครองหรือบรรเทาความเดือดร้อนในยามจำเป็น พบว่าประชาชนให้ความสำคัญกับการทำประกันชีวิตมากขึ้น ทั้งประเภทสามัญ ประเภทอุตสาหกรรม โดยรูปแบบการประกันชีวิตที่ถือเป็นการออม คือ การประกันชีวิตแบบตลอดชีพ แบบสะสมทรัพย์ และแบบเงินได้ประจำรายปี โดยรูปแบบที่เหมาะสมกับผู้ที่ต้องการมีรายได้ภายหลังเกษียณอายุหรือผู้ต้องการสร้างเงินบำนาญไว้ในยามชราอย่างสม่ำเสมอ คือ การประกันแบบเงินได้ประจำรายปี (Annuity Life Insurance) ซึ่งเป็นการประกันชีวิตที่บริษัทประกันชีวิตจะจ่ายเงินจำนวนหนึ่งเท่ากันอย่างสม่ำเสมอให้แก่ผู้เอาประกันภัยทุกเดือนนับแต่เกษียณอายุ นอกจากนี้ยังมีการประกันอุบัติเหตุ และการประกันสุขภาพ

3. การออมกับสถาบันการเงินในชุมชน ประกอบด้วย กลุ่มออมทรัพย์หรือกลุ่มสัจจะออมทรัพย์แบบครบวงจร เป็นรูปแบบการระดมทุนด้วยการออมเพื่อช่วยเหลือกันเองภายในชุมชนที่ครอบคลุมและให้หลักประกันแก่สมาชิกตั้งแต่เกิดจนเสียชีวิต โดยมีสมาชิกเป็นเจ้าของและผู้ให้บริการ โดยมีระบบวิธีคิดคล้ายกับธนาคารพาณิชย์ แต่มีลักษณะเด่นกว่าคือ เป็นระบบที่ผสมผสานการแก้ปัญหาของชุมชนโดยให้มีการออมเงินไว้กับกลุ่มเดือนละครั้ง แล้วนำเงินออมที่ได้ไปปล่อยให้สมาชิกกู้ยืม เมื่อถึงสิ้นปีนำผลกำไรมาแบ่งส่วนเพื่อปันผลคืนแก่สมาชิกและนำมาจัดตั้งเป็นกองทุนสวัสดิการช่วยเหลือสมาชิกหรือคนในชุมชน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สิริลักษณ์ วรรณกุล (2016) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของผู้มีเงินได้อายุระหว่าง 22-60 ปี ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จากการศึกษาพบว่าข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณด้วยการฝากเงินกับธนาคารเป็นหลัก รองลงมาคือการซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต การฝากเงินกับธนาคารถือเป็นการวางแผนทางการเงินที่มีความเสี่ยงต่ำ สภาพคล่องสูง ผลตอบแทนต่ำแต่ก็ยังคงเป็นที่นิยม เนื่องจากการเข้าถึงแหล่งรับฝากเงินสามารถทำได้ง่ายจากการขยายสาขา รวมถึงการให้บริการของธนาคารพาณิชย์ในปัจจุบันซึ่งครอบคลุมไปถึงการให้บริการทางด้านประกันชีวิตด้วย อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ของการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ คือเพื่อลดความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนในอนาคต

ซารวี บุตรบารุง (2555) ได้ทำการศึกษา รายได้และรูปแบบการออมเพื่อการเตรียมพร้อมสู่วัยสูงอายุของประชาชนอายุระหว่าง 30-40 ปี ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่าประชาชนที่อายุระหว่าง 30-40 ปี ในเขตดุสิตกรุงเทพมหานคร มีแรงบันดาลใจในการออมในระดับมากที่สุด คือ เพื่อความมั่นคงในวัยสูงอายุ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 เก็บไว้ยามเจ็บป่วยหรือยามชรา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 เก็บไว้ให้บุตรหลาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ส่วนที่เป็นแรงบันดาลใจในระดับมาก คือ สำหรับประกอบพิธีฌาปนกิจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ลดการพึ่งพิงภาครัฐค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 สำหรับที่เป็นแรงบันดาลใจในระดับปานกลาง คือ ให้ความคุ้มครองหลายด้าน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 และที่เป็นแรงบันดาลใจในระดับน้อย คือ มีผลตอบแทนคุ้มค่าและแน่นอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.37 การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 สามารถนำไปลดหย่อนภาษีประจำปี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.54 ผู้ยื่นชกชวน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.24

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non-Experimental Design) เป็นการวิจัยที่มีการศึกษาตามสภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติ โดยไม่มีการจัดกระทำหรือควบคุมตัวแปรใดๆ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง (Cross sectional studies) คือเป็นการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียวโดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกการเลือกกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้เลือกแบบไม่อาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก จากกลุ่มพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกที่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ ที่ไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางของทาโร ยามาเน่ YAMANE (กัลยา,2550) โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ 0.05 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 400 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามแบบปลายเปิดและปิด โดยมีรายละเอียดประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ปัจจัยด้านประชากร ประกอบไปด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ ช่วงอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ หนี้สินเฉลี่ย และค่าใช้จ่าย มีคำถามทั้งหมด 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านคุณลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล ประกอบไปด้วยคำถามเกี่ยวกับ ด้านการยอมรับความเสี่ยง ด้านความคาดหวังต่ออัตราผลตอบแทน ด้านทัศนคติ/ความเชื่อ ด้านเศรษฐกิจ/ภาวะเศรษฐกิจ ด้านความรู้ความเข้าใจ มีคำถามทั้งหมด 12 ข้อ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ประกอบไปด้วยคำถามเกี่ยวกับ ด้านความมั่นคงในวัยสูงอายุ ด้านการรับรู้ข่าวสาร ด้านความต้องการเก็บไว้ให้บุตรหลาน ด้านความต้องการประกอบพิธีฌาปนกิจ มีคำถามทั้งหมด 7 ข้อ

ส่วนที่ 4 การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก ประกอบไปด้วยคำถามเกี่ยวกับ ด้านการลงทุน และด้านการออม มีคำถามทั้งหมด 14 ข้อ

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นแบบสอบถามเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ มีคำถามทั้งหมด 1 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยโดยการจัดทำและแจกแบบสอบถามทางออนไลน์ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง พนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก จำนวน 400 ชุด จากนั้นนำข้อมูลที่เข้าสู่ขั้นตอนกระบวนการวิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) ใช้อธิบายผลการศึกษาปัจจัย ดังต่อไปนี้

1.1 ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และความถี่ (Frequency) ในการวิเคราะห์หาค่าแปรที่มีระดับการวัดเชิงกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยด้านประชากร ประกอบด้วย เพศ ช่วงอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ หนี้สินเฉลี่ย และ ค่าใช้จ่าย

1.2 ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์หาค่าแปรที่ระดับการวัดเชิงปริมาณ ได้แก่ ปัจจัยด้านคุณลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจ และการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชน ในภาคตะวันออก

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้อธิบายผลการศึกษาปัจจัย ดังต่อไปนี้

2.1 เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร ด้านเพศ โดยใช้สถิติ t-test ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2 เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร ช่วงอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ หนี้สินเฉลี่ย และ ค่าใช้จ่าย โดยใช้สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD

2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านคุณลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล และปัจจัยด้านแรงจูงใจ ที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก โดยใช้สถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก โดยรวมมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางโดยเรียงลำดับได้แก่ ด้านการออม และด้านการลงทุนตามลำดับ

2. ผลเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 พนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกที่มีเพศต่างกัน ช่วงอายุต่างกัน สถานภาพต่างกัน ระดับการศึกษาต่างกัน รายได้ต่างกันทำให้มีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก ไม่ต่างกัน

2.2 พนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกที่มีหนี้สินเฉลี่ยต่างกัน ค่าใช้จ่ายต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก ต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ ของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกสามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

3.1 ปัจจัยด้านคุณลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล ด้านการยอมรับความเสี่ยง ด้านเศรษฐกิจ/ภาวะเศรษฐกิจ และด้านความรู้ความเข้าใจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก

3.2 ปัจจัยด้านแรงจูง ด้านการรับรู้ข่าวสาร และด้านประกอบพิธีมาปนกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกสามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก โดยภาพรวมมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการลงทุน และด้านการออม พบว่าพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ อรรถพร จิตรคำคุณ(2562) กล่าวว่า ด้านการออมและการลงทุนประชาชนส่วนใหญ่มีการและการลงทุนต่อเดือนไม่เกิน 5 % ของรายได้

2. ผลการศึกษาการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร

2.1 พนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกที่มีเพศต่างกัน ทำให้มีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณไม่ต่างกัน สอดคล้องกับ สานิตย์ มีอาทร(2560) ได้ศึกษาทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครพบว่าเพศ ไม่มีผลต่อทัศนคติในการออมและการลงทุน

2.2 พนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกที่มีช่วงอายุต่างกัน ทำให้มีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณไม่ต่างกัน สอดคล้องกับ กนกวรรณ ศรีนวล(2558) ได้ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุน ที่มีต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่แตกต่างกัน

2.3 พนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกที่มีสถานภาพต่างกัน ทำให้มีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณไม่ต่างกัน สอดคล้องกับ กนกวรรณ ศรีนวล(2558) ได้ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุน ที่มีต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพต่างกัน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกัน

2.4 พนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้มีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณไม่ต่างกัน ไม่สอดคล้องกับ สานิตย์ มีอาทร(2560) ได้ศึกษาทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จากการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนแตกต่างกัน

2.5 พนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกที่มีรายได้ต่างกัน ทำให้มีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณไม่ต่างกัน ไม่สอดคล้องกับ อนงนาฏ ศุภกิจวณิชกุล(2559) ได้ทำการศึกษการเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมกับการบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุกรณีศึกษาบุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จากการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการออมก่อนเกษียณอายุมีความสัมพันธ์กับรายได้ต่อเดือน

2.6 พนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกที่มีหนี้สินเฉลี่ยต่างกันทำให้มีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณต่างกัน สอดคล้องกับ นเรศ หนองใหญ่(2560) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จากการศึกษาพบว่าหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกัน

2.7 พนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกที่มีค่าใช้จ่ายต่างกันทำให้มีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณต่างกัน สอดคล้องกับ พิไล เลิศพงศ์พิรุฬห์(ม.ป.ป.) ได้ศึกษาพฤติกรรมการออมของครัวเรือนเพื่อรองรับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ: กรณีศึกษากลุ่มบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จากการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมของกลุ่มบุคลากร

3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านคุณลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ ของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก

3.1 ปัจจัยด้านการยอมรับความเสี่ยงมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก สอดคล้องกับ สิริลักษณ์ วรรณกุล (2016) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของผู้มีเงินได้อายุระหว่าง 22-60 ปี ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดอุดรธานี พบว่าการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ ประชาชนส่วนใหญ่มีการเก็บออมในรูปแบบสินทรัพย์ทางการเงินมากกว่าการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร ปัจจัยด้านคุณลักษณะเฉพาะส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของกลุ่มตัวอย่างในระดับมาก คือ ปัจจัยด้านการยอมรับความเสี่ยง

3.2 ปัจจัยด้านความคาดหวังต่ออัตราผลตอบแทน ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก สอดคล้องกับ ธนภรณ์ เนื่องพลี(2561) ได้ศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของผู้สูงอายุในอำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการออมของผู้สูงอายุด้านผลตอบแทนจากการออมการฝากเงินไว้กับธนาคารจะได้ดอกเบี้ยจำนวนไม่มาก ดอกเบี้ยจึงไม่ใช่ปัจจัยหลักที่ดึงดูดให้เกิดการออม แต่ที่เลือกออมกับธนาคารเพราะมีความมั่นคงเชื่อถือได้

3.3 ปัจจัยด้านทัศนคติ/ความเชื่อ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก ไม่สอดคล้องกับ ธนภรณ์ เนื่องพลี(2561) ได้ศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของผู้สูงอายุในอำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี พฤติกรรมการออมของผู้สูงอายุพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการออมของผู้สูงอายุ ด้านทัศนคติที่มีต่อการออมผู้สูงอายุให้ความเห็นตรงกันว่า การออมเป็นสิ่งที่ดีมีประโยชน์ และเป็นเรื่องง่ายที่ทุกคนสามารถทำได้ เพียงแค่ต้องมีวินัยและอดทน แม้ตอนนี้เงินออมยังมีไม่มากแต่หากออมอย่างสม่ำเสมอ เงินก้อนเล็กก็สามารถรวมกันเป็นเงินก้อนใหญ่ได้

3.4 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ/ภาวะเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก สอดคล้องกับ ขนิษฐา ต้นสถาวิรัฐ(ม.ป.ป) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัทหน้าเขียน ในเขตกรุงเทพฯ พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในด้านช่องทางการวางแผนทางการเงิน

3.5 ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก สอดคล้องกับ ศิริวรรณ เลหาวิริยะกมล(2559) ได้ศึกษาเรื่องการเตรียมความพร้อมสำหรับนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อรองรับการเปิดตลาดหลักทรัพย์อาเซียน ด้านของพฤติกรรม พบว่านักลงทุนมีทัศนคติการลงทุนในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ สนใจที่จะหาความรู้และรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์อาเซียน พอใจที่จะได้รับความรู้ ข่าวสารในเรื่องตลาดหลักทรัพย์อาเซียน สนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์อาเซียน สนใจที่จะเปิดบัญชีซื้อขายกับบริษัทหลักทรัพย์ เพื่อทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์อาเซียน และสนใจที่จะทำการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์อาเซียนผ่านบริษัทหลักทรัพย์ในประเทศ

4. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านแรงจูงใจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ ของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก

4.1 ปัจจัยด้านความมั่นคงในวัยสูงอายุ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก ไม่สอดคล้องกับ สุชาติ สวะพรหม(2558) ได้ศึกษาการให้คุณค่าและลักษณะการออมเงินของผู้สูงอายุที่มาใช้บริการธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) คุณค่าในการสร้างความมั่นคงทางการเงินให้กับตนเองและครอบครัว ผู้สูงอายุได้เห็นถึงประโยชน์และความสำคัญที่ได้รับจากการออมเงิน เช่น ประโยชน์จากการออมเงินเปรียบเทียบกับการมีเงินออมเป็นหลักประกันสร้างความมั่นคงให้กับทั้งตนเองและครอบครัว

4.2 ปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก สอดคล้องกับชนิษฐา ต้นสถาวิรัฐ(ม.ป.ป) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของพนักงานเครือข่ายหน้าเคาน์เตอร์ในเขตกรุงเทพฯ พบว่าด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานเครือข่ายหน้าเคาน์เตอร์ ในเขตกรุงเทพฯ กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้การวางแผนการเงินอิทธิพลระดับมาก

4.3 ปัจจัยด้านความต้องการเก็บไว้ให้บุตรหลาน ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก ไม่สอดคล้องกับ สุชาติ สวะพรหม(2558) ได้ศึกษาการให้คุณค่าและลักษณะการออมเงินของผู้สูงอายุที่มาใช้บริการธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) ด้านคุณค่าในการเป็นมรดกแก่ลูกหลาน ผู้สูงอายุมองว่าการวางแผนมรดกในขณะที่ยังมีสุขภาพหรือมีชีวิตที่ดีอยู่มีความสำคัญและควรกำหนดให้อยู่ในแผนการเงินด้วย

4.4 ปัจจัยด้านประกอบพิธีฌาปนกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก สอดคล้องกับ ชารวี บุตรบารุง (2555) ได้ทำการศึกษารายได้และรูปแบบการออมเพื่อการเตรียมพร้อมสู่วัยสูงอายุของประชาชนอายุระหว่าง 30-40 ปี ในเขตดุสิต พบว่าแรงจูงใจในการออมระดับมากคือสำหรับประกอบพิธีฌาปนกิจ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางแก่องค์กรที่เกี่ยวข้องดังนี้

การวางแผนทางการเงินของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกยังคงให้ความสนใจออมเงินด้วยบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ซึ่งมีอัตราผลตอบแทนต่ำ สะท้อนให้เห็นว่าพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออกยังรับความเสี่ยงได้น้อย หรือบางกลุ่มยังไม่กล้าลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง ถึงแม้จะได้รับผลตอบแทนสูงก็ตาม บางกลุ่มอาจจะยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในด้านการลงทุน วิธีการลงทุน และข้อจำกัดด้านการลงทุน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรปัจจัยด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม ที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ ของพนักงานบริษัทเอกชนในภาคตะวันออก
2. ควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างย่อยลงอีก เช่น พนักงานฝ่ายบริหาร หรือพนักงานฝ่ายผลิต เพื่อศึกษารูปแบบการออมและการลงทุน

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ ศรีนวล.(2558).*การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุนที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.*
- กัลยา วานิชย์บัญชา.(2550). *สถิติสำหรับงานวิจัย.* กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนิษฐา ต้นสถาวีรัฐ(ม.ป.ป). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานเครือข่ายบริษัทหน้าเขียนในเขตกรุงเทพฯ. คณะบริหารธุรกิจ,มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.*
- ซารวี บุตรบำรุง.(2555). *รายได้และรูปแบบการออมเพื่อการเตรียมพร้อมผู้สูงอายุของประชาชนอายุระหว่าง 30-40 ปี ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.*
- ฉนภรณ์ เนื่องพลี.(2561). *พฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของผู้สูงอายุในอำเภอเมืองจังหวัดนนทบุรี. มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- นเรศ หนองใหญ่.(2560). *พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- ผัสย์ศุภา หลงทอง.(2561). *ความสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงที่เป็นระบบและอัตราส่วนทางการเงิน:กรณีบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรังสิต.*
- พิไล เลิศพงศ์พิรุฬห์.(ม.ป.ป.). *พฤติกรรมการออมของครัวเรือน เพื่อรองรับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ:กรณีศึกษากลุ่มบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.*
- ภูซพงศ์ โนดไธสง.(2561). *เผยแพร่สำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย 2560.สืบค้นออนไลน์เมื่อ 7 มกราคม 2564* เว็บไซต์<http://www.nso.go.th/sites/2014/Pages/News/2561/N10-07-61.aspx>
- ศรุติ กิตติมหาชัย.(2560). *การศึกษาการวางแผนการใช้ชีวิต การวางแผนเรื่องการเงิน และการพัฒนาการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.*

- ศิริวรรณ เลหาวิริยะกมล.(2559). การเตรียมความพร้อมสำหรับนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพื่อรองรับการเปิดตลาดหลักทรัพย์อาเซียน:กรณีศึกษา นักลงทุนบริษัทหลักทรัพย์ฟินันเซีย ไซรัส จำกัด(มหาชน) ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สานิตย์ มีอาทร.(2560). ทศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สิริลักษณ์ วรรณกุล.(2016). พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของผู้มีเงินได้อายุระหว่าง 22-60 ปี ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. วิทยาลัย์บัณฑิตศึกษาการจัดการ, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุชาดา สะวะพรม.(2558). การให้คุณค่าและลักษณะการออมเงินของผู้สูงอายุที่มาใช้บริการธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) สาขาอาคารซิลลิคเฮ้าส์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อนงนาฏ ศุภกิจฉนิชกุล.(2559). การเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมกับการบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุ กรณีศึกษาบุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรรวรรณ จิตรคำคุณ.(2562). การวางแผนการเงินหลังการเกษียณของประชาชนหมู่บ้านเอื้ออาทร ตำบลปากแคว อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย.มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.